

да бѣше 2, вмѣсто 3, за да се намали тѣхната честостъ отъ 4·3 на 2·9, въ който случай ние щѣхме да имаме една съвършено друга картина. За да се избѣгнатъ тия случайности, не би било излишно да се раздѣлятъ всички столѣтници на три групи, а именно: на живущи въ мѣста съ височина отъ 300 м., живущи въ мѣста съ височина отъ 300 до 700 и въ мѣста съ височина повече отъ 700 м. надъ морското равнище. Въ такъвъ случай, ние ще получимъ честоститѣ 2·4, 4·1 и 3·7, отъ сравнението на които ние необходимо се натѣкваме още единъ пѣтъ на направеното вече заключение, че столѣтницитѣ сж най-слабо застѣпени въ низкитѣ мѣста, доста силно съ застѣпени въ най-високитѣ мѣста, обаче най-силно сж представени въ умѣрено високитѣ мѣста.

Дали има нѣкакво значение надморската височина за половия съставъ на столѣтницитѣ? Отъ известнитѣ намъ данни се вижда, че въ мѣстата до 500 м. надъ морското равнище на 100 столѣтника мжже се падатъ 80 жени, а въ мѣстата надъ 500 м. — 104, което показва, че въ по-високитѣ мѣстности количественото значение на женитѣ при столѣтницитѣ е по-голѣмо. Твърде е възможно тоя фактъ да се намира въ връзка съ превеса на женитѣ въ балканскитѣ мѣста, отъ които мжжетѣ емигриратъ.

3. Столѣтници по териториални области. Ако раздѣлимъ България на три голѣми географически области, ние ще намѣримъ, че е най-голѣмъ абсолютниятъ брой на столѣтницитѣ въ Северна България — 87 души, помалѣкъ въ Югозападна България — 38, и най-малѣкъ въ Южна — 33 души. На единъ милионъ отъ населението се падатъ столѣтници въ Северна България — 34·2, въ Южна — 17·7, въ Югозападна — 35·5. Отъ тия числа е явно, че първо мѣсто по броя на столѣтницитѣ въ нашата страна заема Югозападна България. Тоя хармонира съ другитѣ демографски белези на тая часть на България, въ която има най-хомогенно, най-чисто българско население и въ която още въ голѣма степенъ сж запазени примитивнитѣ условия на живота и патриархалнитѣ навици.

Основно различни сж условията въ Южна България, която по-отдавна се намира подъ чужди културни влияния и въ полетата на която условията не сж толкова благоприятни за здравето.

4. Столѣтници по народностъ. При пѣстрия етнографически съставъ на населението на България има особено значение да се знае разпредѣлението на столѣтницитѣ споредъ принадлежността имъ къмъ разнитѣ народности. То се вижда отъ следната таблица:

Народностъ	Мжже	Жени	Всичко
Българи	78	65	143
Българи-помаци . .	—	4	4
Турци	3	—	3

Народностъ	Мжже	Жени	Всичко
Ромъни	1	—	1
Евреи	—	2	2
Арменци	1	—	1
Каракачани	1	—	1
Куцовласи	1	—	1
Цинцари	—	1	1
Цигани	—	1	1
Всичко	85	78	158

Най-голѣмиятъ брой столѣтници, естествено, разбираме при българитѣ, но това се дължи, разбира се, на обстоятелството, че българитѣ сж най-многобройната етническа група въ срѣдата на нашето население. Но изчисляването на относителни числа за ония етнически групи, които сж представени само съ по единъ столѣтникъ, е рискувано, вследствие влиянието на случая. Ако изчислимъ такива относителни величини само за ония етнически групи, които сж представени съ повече отъ единъ столѣтникъ, тогава ние ще намѣримъ, че на 100,000 души отъ съответното население се падатъ: при турцитѣ 0·5, при българитѣ 3·1, при помацитѣ (българи-мохамедани)—4·0, при евреитѣ — 4·0 столѣтника, отъ което излиза, че най-дълговѣчни сж у насъ помацитѣ и евреитѣ.

Интересно е по-нататѣкъ, че догдето при българитѣ ние имаме 78 мжже и 65 жени, или на 100 мжже се падатъ 83 жени, при турцитѣ, ромънитѣ, арменцитѣ, каракачанитѣ и куцовласитѣ ние нѣмаме нито една жена, а при помацитѣ, евреитѣ, цинцаритѣ и циганитѣ нѣмаме нито единъ мжжъ столѣтникъ. Единствената етническа група, която дава и мжже и жени столѣтници, сж българитѣ.

5. Столѣтници по полъ. Споредъ даннитѣ на анкетата, отъ 158 столѣтници 85 сж мжже и 73 жени, или на сто мжже се падатъ 86 жени, а на 1 мил. души отъ съответното население — 30·9 мжже и 26·2 жени. Столѣтницитѣ сж застѣпени, следователно, повече при мжжетѣ и по-малко при женитѣ; тоя резултатъ е противоположенъ на резултатитѣ отъ преброяването, споредъ което у насъ, както и почти всѣкжде другаде, броятъ на женитѣ столѣтници е по-голѣмъ отъ броя на мжжетѣ (814 м. и 952 ж. презъ 1926 г.) Забележително е, че италиянската анкета отъ 1926 год. установи единъ брой на женитѣ три пѣти по-голѣмъ отъ онзи на мжжетѣ. Превесътъ на мжжетѣ столѣтници хармонира съ по-високата смъртностъ на женитѣ въ преклонитѣ възрасти, както се вижда отъ следната таблица:

Възраст	Падатъ се умрѣли на 1000 отъ населението за периода 1909—1912 г.}	
	мжже	жени
Отъ 75 до 79	77·2	81·4
" 80 " 84	93·2	97·1
" 85 " 89	122·0	138·8
" 90 " 94	139·0	149·2
" 95 " 99	177·4	197·7
На 100 и повече	176·1	182·8